

§ 92.

Личны мѣстоименіа.

1.—*Нема ты сега пѣрвз пѣть видишь брѣмбарѣ? — попыталѣ Кѣнчо Иванча.*

—*Да—отговорилѣ Иванчо — азѣ никогы не сѣмъ виждавалѣ брѣмбалѣ. Той сега пѣрвз пѣть ми ся паднѣ прѣдѣ очѣ—тѣ.*

Тукѣ Иванчо говори за себе чрѣзъ мѣстоименіе: *азѣ*; Кѣнчо ся обрѣща кѣмъ Иванча съ мѣстоименіе: *ты*; за брѣмбара говорятъ чрѣзъ мѣстоименіе: *той*.

Сѣществителны-тѣ мѣстоименія: *азѣ, нѣя, (мы); ты, выя; той, тя, то, тѣя*, ся наричатъ *личны* мѣстоименія.

Азѣ, нѣя, — замѣняватъ име-то на оногова, който говори, и сѣ пѣрво лице.

Ты, вы—замѣняватъ имя-то на оногова, комуто говорятъ, и сѣ второ лице.

Личны-тѣ мѣстоименія; *той, тя, то*, (или онѣ, она, оно) замѣняватъ лице-то, или прѣдмета-тѣ, за когото говорятъ, и сѣ *третіе* лице.

2. Напишите вашія-тѣ разговорѣ съ нѣкого си и употребете въ тоя разговорѣ личны-ты мѣстоименія.

§ 93.

Возвратны мѣстоименіа.

1. *Азѣ видѣмъ себе въ огледало-то.—Себе е казано вмѣсто мене:*

Ты видишь себе въ огледало-то.—Себе е казано вмѣсто тебе.

Той види себе въ огледало-то.—Себе е казано вмѣсто него.